

[Steen Folke]

denne kontakt eller afholder dette møde med Elsam. Er det muligt at få et svar på det eller noget, der minder om et svar, på det?

Hr. Poul Nielson omtalte min holdning til socialdemokratiets version af det forslag, der blev vedtaget i maj sidste år, og sagde i den forbindelse, at det ikke ligefrem var varm smiger, der kom fra min side, og tilføjede så: så den vurdering har ikke så stor interesse for os.

Nu ved jeg ikke, om det eneste, hr. Poul Nielson er interesseret i, er varm smiger. Så må jeg bløkt erkende, at det var jeg ikke i stand til at stille med ved den lejlighed. Det er jeg altså heller ikke rigtig ved den nuværende lejlighed. Hvis hr. Poul Nielson og socialdemokratiet virkelig er i den grad opsat på at få varm smiger, ville jeg opfordre til en kraftig kursændring.

Hr. Uwe Jensen (Ribe a.) spurgte hr. Ib Nørlund, om hr. Ib Nørlund opfordrede til strejke ved losning af sydafrikanske kul, og det har hr. Ib Nørlund selv svaret på. Men jeg vil da gerne kommentere den problemstilling. Heller ikke jeg mener, at strejker er noget, der så at sige iværksættes ved opfordringer fra folketingets talerstol, men jeg vil ikke lægge nogen søm helst skjul på, at vi ville se med meget stor sympati på arbejdere, som faktisk strejkede over for losning af sydafrikanske kul. Vi ville støtte dem, VS ville støtte dem med alle til rådighed stående midler. Vi ville synes, at det var en helt rigtig form for politisk aktion at gå i kast med i en situation, hvor folketinget og regeringen indtager denne uhyre dobbelttydige, for ikke at sige hykleriske, holdning.

Til slut til hr. Honoré, som gerne vil debattere noget helt andet. Hr. Honoré har jo markeret sig i debatter om det sydlige Afrika som havende uhyre stor forståelse for apartheidregimerne, måske først og fremmest i Rhodesia, men vel også i nogen grad i Sydafrika, uden at jeg dermed vil sige, at hr. Honoré er apartheidtilhænger eller noget i den retning, for det mener jeg ikke. Jeg mener bare, at hr. Honorés langmodighed over for repræsentanter for disse regimer, som efter min mening er afskyelige, er meget stor. Men hr. Honoré vil hellere tale om noget andet, om forholdene i østlandene. Det har vi gjort ved anden lejlighed, i øvrigt også på hr. Honorés foranledning, og jeg har rettet en meget skarp kritik mod en række forhold i øst-

landene, krænkelse af menneskerettigheder og andre ting, det kan hr. Honoré ikke være i tvivl om. Men til det konkrete vil jeg sige, at der ikke desto mindre efter min mening ingen sammenligning er mellem forholdene i Polen og for polske minearbejdere og forholdene i Sydafrika og for de sorte sydafrikanske minearbejdere. Der er ingen sammenligning, og det er fuldstændig urimeligt at bringe det ind i debatten på den måde, som hr. Honoré gør. Jeg er ikke overbevist om, at der er en reel strejkeret i Polen. Det er en af de ting, jeg kritiserer, og det vil jeg gerne diskutere ved anden lejlighed, men stadig væk: der er fanden til forskel på situationen dér og situationen i Sydafrika.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Den meget omtalte Elsamrapport er genstand for analyser i to ministerier, nemlig i udenrigsministeriet og i handelsministeriet. Når dette arbejde er tilendebragt, og det har jeg en formodning om ikke kan vare så forfærdelig længe, vil udenrigsministeren og jeg selvfølgelig vurdere resultaterne. Hvis jeg ikke tager fejl, er det Elsam, der har bedt om et møde, og mødet vil selvfølgelig blive holdt.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Først til hr. Ib Nørlund. Jeg er helt enig i den forkerte placering og den særlige selvskabte risiko, Danmark energiforsyningsmæssigt vil bringe sig selv i, hvis vi lader importen af kul fra Sydafrika vokse stærkt, og i, at vi så kommer til at stå over for en bindende sanktion fra FN om boykot, hvad vi i øvrigt gerne vil have, så jeg er totalt enig i vurderingen af, at det er en specielt dårlig situation, vi i så fald vil stille imod.

Der er heller ikke nogen divergens overhovedet i den almindelige vurdering af det forkerte i, at vi energimæssigt og politisk binder os til en sådan øget samhandel. Det, der er uenighed om, er, på hvilken måde vi skal beslutte ændringer i det. Vi mener, at der er truffet tilstrækkelige beslutninger i folketinget til, at sagen skulle kunne ordnes på dette grundlag.

Til hr. Bolvig, som spurgte mig om, at hvis det kunne dokumenteres, at der var forsyningsmuligheder andre steder, om vi så ville